

mango

NR 1 JUNI 2001

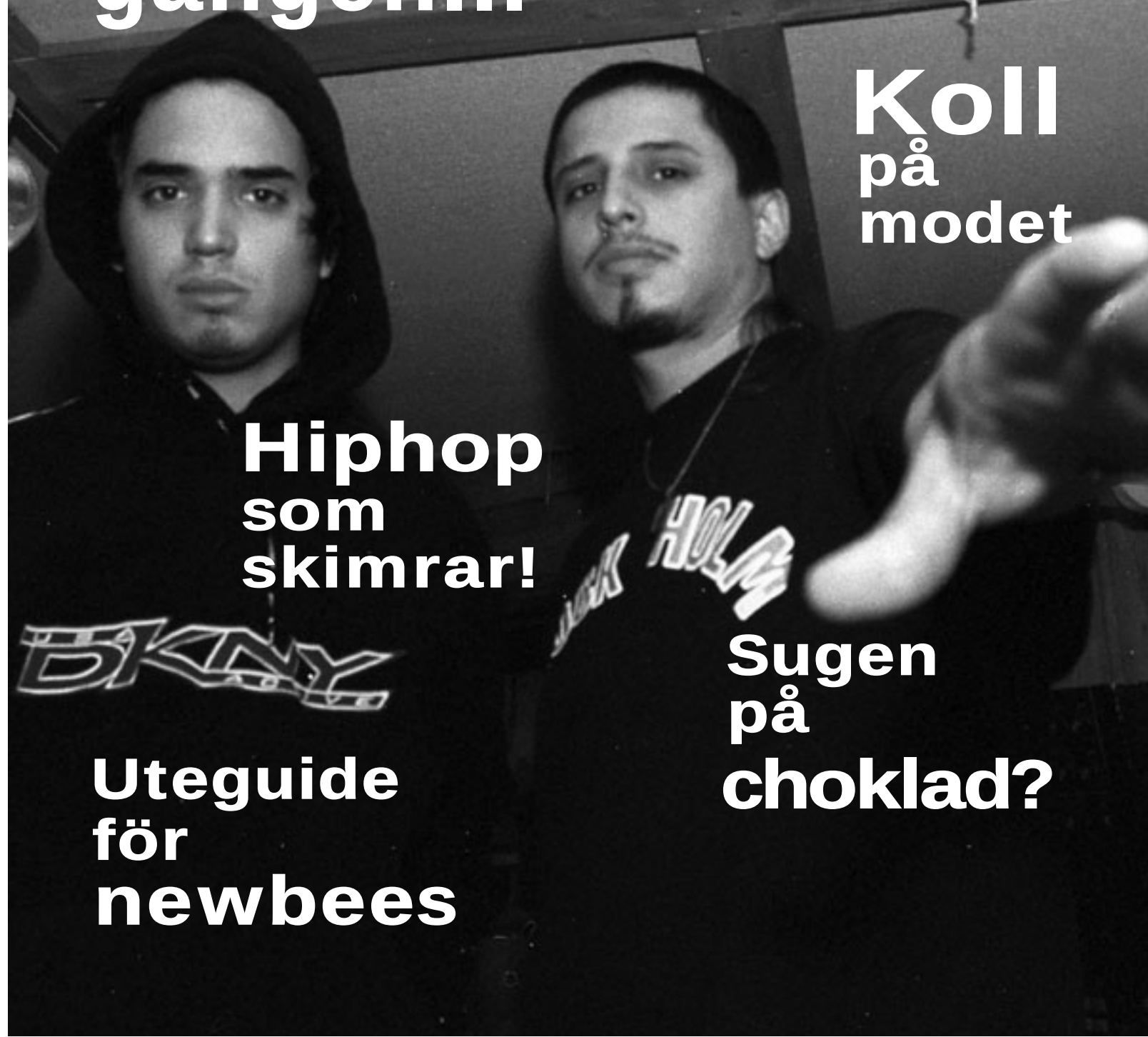
**Premiär-
nummer!**
**Första
gången...**

**Koll
på
modet**

**Hiphop
som
skimrar!**

**Sugen
på
choklad?**

**Uteguide
för
newbees**

MEDIEPROGRAMMET

Medieprogrammet har en tydlig IT-profil och vi arbetar mycket i utåtriktade projekt där vi utför uppdrag åt organisationer som Rädda barnen eller olika förvaltningar inom Haninge kommun. Vi har också ett nära samarbete med estetiska programmet

Vi erbjuder tre inriktningar: Foto, Grafisk form och Rörig bild. Därutöver ges Textkommunikation framträdande plats och vi har kurser i Ljud, Reklamformgivning, Multimedia, Webbproduktion, Expo och Journalistik.

MERIKA - KOMMUNIKATION OCH KREATIVITET
En skola i skolan med fyra program:
Medieprogrammet, Estetiska programmet, Barn- och fritidsprogrammet och Omvårdnadsprogrammet.

Haninge FREDRIKA BREMERGYMNASIET
kommun Dalarövägen 64, 136 81 Haninge, tel. 08 / 606 77 77, www.fredrika.se

mango

NR 1 JUNI 2001

I premiärnumret:

Många siktar på Topaz ...4

Hiphop: Litet skivbolag för stigande stjärnor.

Trött och hungrig efter skolan? ...7

Mat: Enkelt, snabbt och gott.

Jobbigt eller skönt? ...10

Sexdebut: Några som gjort det berättar.

En dag på crossbanan ...12

Foto: När det går undan.

Alltid steget före ...14

Mode: Hur kan nån veta vad som gäller om ett år?

En myras död ...17

Novell: Inte lätt att bryta sig loss.

Mango och chokladmysteriet ...18

Godis: När ingen annan tröst finns.

Guide till Stockholmsnatten ...20

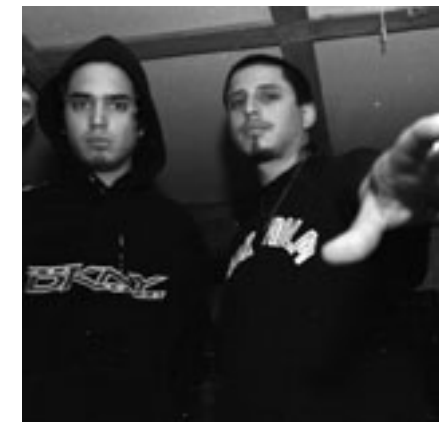
Klubb: Emily har festat loss.

Märkt för livet ...22

Tatuering: Modet som gjorde en klassresa.

"Inga bilder på mig, då jävlar!" ...24

Krönika: Massor med vitlök (och lite våld).

Omslagsbilden: Rodde från Infinite Mass och Tito är artister hos independentbolaget Topaz. Foto: Nixon Johansen.

Mango görs på kursen Praktisk tidningsjournalistik och ges ut av Medieprogrammet på Fredrika Bremergymnasiet i Haninge. Eleverna går i årskurs 2 och 3 på Medieprogrammet, Samhällsvetenskapliga programmet och Naturvetenskapliga programmet.

Ansvarig utgivare: Gunilla Rylander Melin, rektor Merika.

Kursledare: Peter Ferm.

I redaktionen: Joakim Andersson, Linda Bergman, Patricia Jansson, Nixon Johansen, Ellena Johansson, Emelie Johansson, Emily Kong, Anna Lilliebladh, Jenny Nyström, Fredrik Polsäter, Hanna Skoog, Angelica Stadvall och Rocio Velita.

Övriga medverkande: Veronica Ericsson, Annie Kres, Elin van Nies, Markus Schmidtke och Kristian Skjefstad.

Tack till: Lars-Ove Bernhager, Stefan Lundgren och Robert Nagy.

Kläderna på sidan 14 kommer från MQ, Haninge centrum.

Vill du vara med och göra Mango?

- Anmäl dig till kursen Praktisk tidningsjournalistik, individuellt val!

Kursen är öppen för alla elever i åk 2 och 3 på Fredrika Bremergymnasiet.

Ayo, Tito, Ken, Fre, är bara några namn i Topaz adressbok. Det lilla men effektiva skivbolaget hjälper liten att bli stor. De satsar på nära samarbete och snabba lanseringar.

Många siktar på Topaz

Rodde från Infinite Mass var med och startade Topaz tillsammans med Michel.

Topaz är känt för att hitta och lansera nya artister. Mest inom hiphop men också andra stilar. Topaz har både musik- och videoproduktion. Förra året gjordes över tjugo musikvideor med bland andra Petter, Ken, Ayo och Tess. Michel som är sångare, regissör, filmar, skriver manus, redigerar och producerar själv.

Just nu så är Fre den största grejen. Bröderna som har en hit med "Sanning eller lögn". Två bröder som sjunger soul och R'n'B på svenska är nåt nytt som verkar gå hem hos lyssnarna.

Topaz är inte som stora bolag som skriver kontrakt direkt med sångarna men Fre som är stora nu måste dom skriva kontrakt med eftersom det är stora investeringar i videor och inspelningar mm, men

andra artister skriver de inte kontrakt med. T.ex. Flimpoman som gjorde raggaremix av Petters "Såklart", han har inget kontrakt med Topaz. Honom hjälper de bara.

Så började allt

Allting startade med att Michel skulle göra soundtracket till filmen Sökarna. I en scen gjorde Infinite Mass, som då bestod av Rodde, Amir, och Bechir (som hoppade av för fyra år sen), en låt till filmen som hette "Shoot the races", som några år senare kom att byta namn till "Area turns red". Då träffades Michel och Rodde som genast snackade om att göra något tillsammans.

Senare arbetade Michel med "30:e november", som det gick bra för, men trots

det beslutade han att hålla på mer med musik istället.

Michel kontaktade Rodde från Infinite Mass och dom beslutade sig för att göra något. Infinite Mass hade skivkontrakt med skivbolaget Pitch Control. Trots det hade de aldrig gjort en skiva eftersom dom inte visste hur de skulle göra.

Michel hjälpte Infinite Mass med deras första singel "Pen shop". Samarbetet rullade på bra och allt pekade på att fortsätta i samma sväng och göra mer saker. Då föddes Sveriges första breakdancedokumentär "Freeze Styles" som arbetats fram av Michel och Rodde. Michel och Rodde har arbetat ihop i över 10 år nu. Resten är historia.

"Jag önskar jag förstod hårdrocken bättre", säger Michel.

För att han ska bli intresserad av en artist så krävs det inte att han eller hon är proffesionell på något vis.

- Har han/hon bra sångröst eller bara är skön på scen så spelar det inge roll. Allt handlar om känsla säger Michel.

Om Michel eller Infinite Mass gör en låt så släpper dom den direkt. Mest på kul för se om den slår. Trots riktiga flop-par så kan en och annan slå in.

- Det roligaste är när dem spelas på klubbar utomlands, säger Michel.

Infinite Mass comeback

Infinite Mass arbetar för närvarande med sin nya skiva som kommer att heta: ”This is not America”.

- Skitbra skiva, enligt Michel.

För närvarande håller Topaz på med ett jätteprojekt dom kallar ”Topaz sound compulation”, en samlingsskiva med alla artister dem arbetar med. Inspelningarna har bland annat skett på Jamaica med stora

artister som till exempel Mr Vegas, Tanya Stevens m.fl.

Trots att Topaz grej är hiphop och Ragga så glider ett och annat hårdrocks-band in för att prova lyckan.

- Jag önskar jag förstod hårdrocken bättre, säger Michel.

- Topaz är ett skivbolag, inte ett produktionsbolag. Vi gör musiken, videorna och släpper också allt själva. Det är vi mycket stolta över. Det är inte många som vågar det, eftersom det bara kostar en massa pengar. Vi gör alla omslag, affischer, reklamblad, allt själva.

Topaz hyr heller aldrig ut sin studio. Visserligen kan ett högt bud suka men de står fast vid principen att aldrig hyra ut den.

- Allt är skit dyrt, vi har utrustning för några millar. Vi är egentligen ganska dumma eftersom vi investerar 120 procent av vad vi tjänar, lägger Michel till.

Men det är många års hårt arbete bakom allt.

Om Topaz tror på en låt så släpper de den direkt. De har inga långa väntetider som de stora bolagen. Det är därför dom kan vara först med så mycket.

Blev utslängda...

Topaz hyrde en fin klubb de kallade ”Topaz bar”.

En kväll drog de mycket folk men lokalen tog bara 350 personer så cirka hundra fick inte komma in. Lite bråk och stök utanför ledde till mindre förstörelse. Då fick krögaren nog och sa upp Topaz från stället.

Stora bolag har försökt köpa upp Topaz för att stänga ner det hela eftersom dom ser Topaz som ett hot.

Ekonomiskt översitteri har de mött flera gånger, men för dem själva handlar det inte om pengar utan om hjärta

- Det måste folk fatta!

Text: Fredrik Polsäter och Joakim Andersson
Foto: Nixon Johansen och Linda Bergman

I Topaz lokaler är det trångt om utrymmet. Rodde, Tito och Michel trängs med all teknisk utrustning.

Trött och hungrig efter skolan?

Åt du ingen lunch i skolan för att skolmaten varäcklig? Är ingen hemma när du kommer hem? Annie på restaurangskolan vet vad du kan göra!

Frukost, lunch, middag och ett par mellanmål om dagen jämnar ut blod-sockerkurvan. Du mår och arbetar bättre, känner dig lagom mätt och mindre sugen på godis. Sötsaker ger överdrivet intag av kalorier, så låt det isåfall avsluta måltiden.

Det är bättre att äta 2-3 mellanmål per dag istället för att bara äta 3 stora mål. Fördela kraften istället, för då blir du inte proppmätt och trött. Det

är bäst med 5-6 tillfällen per dag, men oftare behöver inte betyda mer!

Det är mycket vanligare med hjärt- och kärlsjukdomar och övervikt hos dem som endast äter få måltider. Mellanmålet ska stå för 5-10 % av dagens totala kalorikonsumtion.

Vi gick till restaurangskolan och intervjuade Annie Kres som går sista året på Riksäpplet.

Där fick vi några tips på maträtter som går snabbt att laga när man kommer hem från skolan.

-Det roligaste med att gå på en restaurangskola är att man får lära sig de olika yrken inom restaurang, både servera och laga mat, säger Annie. Det är väldigt lärorikt och roligt, och samtidigt så vet man att det finns stor chans att man få ett arbete när man går ut gymnasiet.

Gemenskapen som finns är helt underbar, tycker hon, och kompisarna likaså.

-Vi är som en enda stor familj där och det är kul med alla lärarna som inte alltid tar allting på så stort allvar. De skämtar mycket med en och man trivs väldigt bra. Annie tycker att det är roligare att laga exotisk mat än vanlig husmanskost, då man får experimentera med matlagningen hur man vill.

-Man måste ha en passion för det man lagar, för det är ett skapande arbete där man uttrycker sig konstnärligt.

Annie har drömt om att bli kock ända sedan femman och hoppas att det fortfarande kommer vara det hon sysslar med om tio år. Hennes stora dröm är att få kunna studera matlagning utomlands och kanske få vara med i någon kockduell någon vacker dag.

-Om tio år så är jag en extremt bra kock som har bra ambitioner och vet vad jag vill. Kanske äger jag en egen restaurang eller arbetar på en lyxkrog som köksmästare. Det är sådant man inte vet ännu, men man kan ju alltid hoppas.

-Jag valde dessa recept för att det är något lätt man kommer på och de flesta har väl dessa ingredienser hemma. Inget av detta brukar jag laga hemma men i skolan står det ju t ex omelett på menyn varje dag så det lagar jag ju. Salladen är godast om jag får välja själv.

Text: Patricia Jansson och Rocio Velita
Recept: Annie Kres
Foto: Nixon Johansen III: Kristian Skjefstad

Joppes räksallad

Räkor
Tomat
Ägg (hårdkokta)
Isbergssallad
Champinjoner

Blanda alla grönsaker i en skål och toppa med lite vinäggrett.
Vinäggrett: 1 del vinäger, 2 delar olja, salt och peppar.

Bondomelett

3 ägg
2 msk vatten
1 msk smör (i stekpannan)
Räkor
Skinka
Ost

Blanda först äggen, vattnet, räkorna, skinkan och osten i en separat skål. Lägg i en klick smör i stekpannan. Stek nu hela blandningen.

Bookmakersandwich

2 formbröd
1 lövbiff (spelar inte så stor roll vilket kött)
1 tsb senap
Pepparrot

Stek först formbrödet i stekpannan så att de blir lite gyllenbruna och efter det steker du lövbiffen. Bre på lite senap på biffen och strö på lite pepparrot och sedan lägger du biffen mellan bröden.

Pasta med bacon

Spagetti eller pasta för 4 personer
1 msk smör eller margarin
Ett paket bacon
2 hårdkokta, hackade ägg
salt, cayennepeppar
Ärtor om man vill

Koka spagettin eller pastan i en kastrull. Häll av i durkslag och spola med ljummet vatten. Slå tillbaka i kastrullen, ånga av vattnet, lägg i smöret och rör om. Strimla baconskivorna i ca. 2 cm breda strimlor. Knaperstek strimlorna, de ska bli riktigt knapriga. Fördela spagettin på tallrikarna, strö över hårdkokt ägg. Pudra med cayennepeppar, smula över knaperstekta och då är bara att äta!! Om du vill så kan du lägga ärtor.

Bondomellet och pasta med bacon är gott och går snabbt att svänga ihop när blodsöcket sviktar.

ESTETISKA PROGRAMMET

Estetiska programmet är för dig vars största intresse är bild, musik eller teater. Detta program passar både dig som vill studera vidare och dig som vill arbeta med kultur och konst.

På teaterinriktningen ges grunder i skådespeleri och inblick i andra teateryrken. Med inriktning på musik får du ägna dig åt både scenproduktioner och studioinspelningar. Här finns möjlighet att studera såväl sång som olika instrument och du får inblick i komposition. Inom Bild och Form lär du dig grunderna i teckning och målning. Du får syssla med keramik, foto och formgivning i trä och textil.

MERIKA - KOMMUNIKATION OCH KREATIVITET
En skola i skolan med fyra program:
Medieprogrammet, Estetiska programmet, Barn- och fritidsprogrammet och Omvårdnadsprogrammet.

Haninge FREDRIKA BREMERGYMNASIET
kommun Dalarövägen 64, 136 81 Haninge, tel. 08 / 606 77 77, www.fredrika.se

Första gången - jobbigt eller skönt?

För vissa är det underbart, för andra gör det ont. Hur ska första gången vara? Är det meningen att det ska göra ont eller är det onormalt att känna smärta första gången man har sex. En undersökning som RFSU gjorde 1996 visar att de flesta är mellan 16 och 17 år första gången de har sex. Med det menas att ca hälften av alla ungdommar som fyllt 17 har haft sex åtminstone en gång. Så har du inte gjort det ännu, behöver du inte precis känna dig ensam. (Namnen är påhittade.)

Texter: Linda Bergman, Emelie Johansson, Emily Kong, Anna Lilleblad, Elin van Nies och Angelica Stadvall. Foto: Stefan Lundgren.

Anneli, 45 år, trebarnsmamma

Hon var 16 år när hon förlorade oskulden.

Det hela tog plats hemma hos en lite äldre bekant och hans fru.

- Paret, som vi var hos, brukade köpa ut folköl till mig och min kompis. Så vi hade helt enkelt tänkt att sitta där i någon timma, för att sedan gå vidare till en fest som en klasskompis till oss hade.

Men snart kom det några kompisar till paret, som även hade med sig en massa annan dricka.

- Jag måste ha fått i mig en hel del av deras sprit, för sedan minns jag nästan ingenting.

En av parets kompisar, som var 27 år och gift, gjorde närmanden, minns Anneli.

Resten av kvällen består idag bara av snabba och suddiga bilder om vad som skedde.

En suddig bild av att hon befinner sig i en säng, och känslan av ett par fumliga händer som får av henne byxorna.

Hon säger ”nej”, hon säger ”sluta”. Det gör ont. Hon vill inte. Men det skedde ändå.

Dagen efter mådde hon fruktansvärt dåligt. Baksmällan var ingenting mot den ångest hon kände. Oron för att vara gravid, skammen av att känna sig så smutsig.

- Idag skulle man kanske kalla det våldtäkt. Men då var det inte tal om att berätta det för någon.

- De enda som visste var min kompis, och han som gjorde det. Då la jag skulden på mig själv, att jag hade druckit för mycket. Men idag vet jag bättre.

Hon menar att en 27-årig man aldrig medvetet borde ha supit en 16-årig flicka redlös, för att sedan släpa henne till en säng och ligga med henne.

- Jag vet att jag sa nej, att han skulle sluta. Men fysiskt motstånd vet jag inte om jag gjorde. Men ett ”nej” ska räcka.

Men helst vill hon inte tänka på det. Hon får fortfarande ångest när hon tänker på det idag.

- Jag hade ju trott att det skulle varit tillsammans med någon jag älskade. Jag hade alltid haft den inställningen till sex. Det skull ju kännas helt rätt, och man skulle absolut inte behöva ångra det efteråt.

Angela, 17 år, studerande

Hon kommer ihåg datumet exakt, det var den 8:e november 1995. Då var hon 13 år och gick i sjuan. Hon hade varit tillsammans med killen i tre månader och han var ett år äldre. De höll ihop i 6-7 månader, mer än så klarar väl en trettonåring inte av, säger hon.

Det var hemma hos honom, i hans säng som det blev av, och de skyddade sig med kondom.

- Jag ville bara bli av med den så fort som möjligt.

Det blev dock inte alls som hon tänkt sig. Förväntningarna var rätt höga efter alla andras tjat om första gången. Hon berättar att det gjorde väldigt ont och blödde en hel del.

- Vi var till och med tvungna att avbryta. Det var helt enkelt inte alls så speciellt som hon trott, men ångrar sig gör hon inte, inte nu längre i alla fall.

- Nu ångrar jag mig inte, men då fanns det stunder när jag pratade med folk som var oskulder, som skulle ”spara sig”, som gjorde att jag ångrade mig lite.

Rickard, 18 år, studerande

-Vi var båda 16, vi hade varit tillsammans i ca två veckor och jag var oskuld men det var inte hon. Man kan säga att det var hon som ville för det var hennes idé.

- Det var nyårsafton och vi var på en fest hemma hos en kompis. För mig var det ingenting speciellt men jag ångrar heller ingenting.

- En sak som hon tyckte var pinsamt var att min kompis kom in och stod och skrattade åt oss, jag brydde mig inte så mycket för jag var inte speciellt kär i henne eftersom vi bara hade varit tillsammans i två veckor.

- Det gjorde inte ont men det var heller inte speciellt skönt, det gick ganska snabbt för henne men jag fick aldrig orgasm.

- Efter att vi hade haft sex med varandra tog det inte lång tid innan vi gjorde slut med varandra, jag tror inte att det hade någonting att göra med att vi hade haft sex det funkade helt enkelt inte.

- Jag hade faktiskt förberett mig på att det skulle vara skönare men det var mest krångligt och man koncentrerade sig mest på att den andra skulle ha det så skönt som möjligt, men nu efter två års erfarenhet tycker jag att sex både är roligare och skönare.

- Det enda jag kanske egentigen ångrar från första gången, är att vi inte använde skydd för det kunde ju faktiskt ha hänt en ”olycka”.

Cecilia, 17 år, homosexuell.

Första gången för henne var när hon var 15 år. Hon hade träffat Anna på Internet, hon var 17 år. Cecilia och Anna hade hållit kontakten via mail i ca 3 år. Till slut så träffades de i Hässelby hos en kilkompis. Dom hade sex i en soffa.

- Det kändes helt underbart, ler Cecilia och tittar upp på solen. Hon ångrade sig inte för allt i världen. Det var Anna som tog initiativet , eftersom hon var mer erfaren.

Akten pågick i hela 3 timmar. De var tvungna att vara tysta för att Annas kompis låg och sov i samma rum...

Andreas, 22 år, arbetslös

- Jag var 19 så det var väl 3 år sedan. Det var med en tjejkompis faktiskt. Vi hade varit på fest och råkade hamna hemma hos mig... Hon hade pojkvän också ... Vad kan jag skylla på? Alkoholen ...

- Jag var ju full så jag kommer knappt ihåg något och det är väl pinsamt i sig, antar jag. Det var mer efteråt som det blev lite pinsamt.

- Något du skulle vilja ändra på nu i efterhand?

- Jag skulle vilja ändra på väldigt mycket ... För det första skulle jag vilja att det var med en annan person (som inte har pojkvän) och för det andra så skulle jag vilja att det var i nyktert tillstånd.

- Vi hade inget skydd, funderade ett tag på att använda kondom men ville inte sabba stämningen.

- Min syn på sex? Hmm ... Ja, den har nog ändrats. Jag skulle t.ex. aldrig mer ha sex med någon kompis, jag vet hur mycket det förstör. Speciellt inte med någon som har ett förhållande med någon annan.

Jag hade ganska höga förväntningar och de uppfylldes ju inte men det var nog en övervägande bra första gång.

Jocke, 15 år, oskuld.

-Jag känner ingen direkt press inför det hela. Men det är klart, när man hör andra snacka så blir kan man ju ibland bli lite orolig om man själv ska klara av ”det” när det väl är dags. Men är man med någon man tycker om, så är det nog inte så farligt, ler han.

Han är tillsammans med en jämn-årig tjej i hans parallellklass. De har varit ett par i snart två månader nu. Han säger att han tror att det är med henne som ”första gången” kommer att ske.

- Vi har ju känt varandra långt innan vi blev ihop och så. Så med henne kan jag slappna av. Men jag har ingen brådska om hur snart det måste ske. Det händer när det händer, helt enkelt.

Han tycker inte att man ska stressa fram det, utan ta det i sin takt och inte lyssna för mycket på alla andras snack. För snacket är oftast precis vad det är.. bara snack.

Att hans flickvän också är oskuld tycker han känns ganska viktigt.

- Då vet jag ju att det är lika nytt för oss båda, och då blir det nog lättare att slappna av. För annars skulle jag nog tänka på hur han som varit med henne innan var. Hur erfaren osv. Och då skulle säkert självförtroendet sjunka. För även om man är avslappnad, så är man ju ändå nervös. Och det är ju en väldigt, väldigt intim sak, säger han och rodnar.

Och förväntningarna, hur är det med dem?

-Jo.. jag fattar ju att det inte kommer att bli som på film och så, men det är väl klart att man förväntar sig att det ska vara skönt liksom, hehe. Men jag förstår ändå om det inte blir sådär helskönt första gången. Jag antar att det är som de säger, att övning ger färdighet, he he!

När han slutat skratta så samlar han sig och får en mer allvarlig min.

- Nej, men seriöst, så har jag inte några stora förväntningar. Om sanningen ska fram, säger han och gör en kort paus, så är jag nog jävligt nervös i alla fall.

- Men det är nog en del av det hela. Och det känns faktiskt ganska skönt att få vara nervös, men samtidigt längta efter det. Sådär känns det ju bara en gång i livet, för sedan är det ju gjort.

Birgitta, 43 år, arbetar.

-Jag var 16 tror jag . Det var mellan första och andra året i gymnasiet.

-Med vem?

- Lite pinsamt, jag kommer inte riktigt ihåg vad han heter. Han var italienare. Vi var tillsammans i en vecka under en semester i Italien. Vi gjorde det på stranden och det var väldigt romantiskt. Fullmåne, vågor osv.

-Varför med honom?

-Dels var jag lite stressad. Jag var 16 och hade inte blivit av med oskulden än. Dels var jag jättekär i honom. Han var 20 och skitsnygg. Jag ville inte säga att jag var oskuld, men det ångrar jag nu i efterhand. Det gjorde jätteont och blödde väldigt mycket, men det var ungefär som jag hade föreställt mig. Om han hade vetat om att jag var oskuld hade han kanske varit lite försiktigare. Vi hade inget skydd, bara avbrutet samlag. Jag hade sådan ångest efteråt och var jätte rädd att jag hade blivit med barn.

Kristina, 60 år, pensionerad

-Jag var 16 om jag kommer ihåg rätt och det var med min dåvarande pojkvän som jag hade varit tillsammans med en tid. Vi var hemma hos honom på en eftermiddag och det var ingen hemma.

- Han var också oskuld så det var lika pinsamt för honom som det var för mig.

- Vi använde inget skydd men jag klarade mig från att bli gravid. Jag skulle inte villja ändra på någonting om jag fick för allt var precis som jag hade förväntat mig - pinsamt och lite ont.

EN DAG PÅ CROSSBANAN

Foto:
Nixon Johansen

Kläddesigner

Alltid steget före

En designer måste alltid ligga steget före. Man måste hela tiden ha koll på vilka färger och mönster som gäller. Men hur går då en designer till väga?

Skulle du vilja bli designer och kunna bestämma vad människor ska gå klädda i?

Som modedesigner planerar och utformar du säsongens olika klädmodeller. Textildesignern formger mönster till tryckta, vävda och stickade tyger.

Många designers reser på olika inspirationsresor till bl.a. New York, Paris, London och Tokyo för att hämta idéer genom att kolla på olika stilar och kulturer. Två gånger om året anordnas Premier Vision, en stor tygmässa i Paris som lockar många designer. Men hämta inspiration gör man även i vardagen.

På stora företag har man ansvariga designer som sätter ihop färgkartor och trender som man sedan ska jobba emot. För att allt ska stämma ute i butiken så jobbar de olika avdelningarna efter samma tema. Allt för att det ska se så bra ut som möjligt när det hänger ute i butiken, grunden måste matcha.

Anna Teurnell är 34 år gammal och läser design första året på Beckmans.

På Beckmans går man i tre år och lär sig bl.a. att måla fritt, göra textilmönster, teckning, att designa på datorn och en massa andra saker som är bra att kunna för att jobba som designer.

För att kunna komma in på Beckmans krävs att man lämnar in arbetsprover i form av olika uppgifter. Man ska bl.a. lämna in textilmönster, designa en egen kollektion och göra en bok om sig själv. Det är väldigt bra att ha yrkeserfarenhet, men det finns elever som har kommit in på Beckmans direkt efter gymnasiet.

- Nu ångrar jag att jag inte satsade på att bli designer tidigare. Vill man bli designer så borde man våga satsa redan efter grundskolan, försöka gå på någon textilinriktad linje redan på gymnasiet.

Hantverkarprogrammet har olika inriktningar inom textil, mode, sömnad och klädskapande på flera platser i landet. Påbyggnadsutbildningar finns även inom Komvux. Vid högskolan i Borås finns utbildningarna Modedesign samt Textildesign. Vid konstfack i Stockholm finns ut-

bildningen Textil formgivning. Och i Göteborg finns Konsthantverkarprogrammet på Högskolan för Design och Konsthantverk (HDK). Det finns även ett flertal utbildningar inom detta område på olika fristående skolor runtom i landet.

Själv gick hon estetiska programmet på gymnasiet men har efter det gått kurser i silversmide, sömnad och även tre terminer på tillskärarakademin. På tillskärarakademin får man grundläggande kunskaper i mönsterkonstruktion, sömnad, datoriserad mönsterkonstruktion, teaterskrädderi och hattillverkning. Dom har även kurser som materialkännedom, modetekning, underklädessömnad m.m.

Hon har dessutom jobbat som designassistent för H&M:s accessoaravdelning.

Det är stor skillnad att jobba som designer för ett stort klädföretag och att jobba privat.

- Man får ju fullständig kontroll över vad man gör när man jobbar själv, men om man jobbar för ett företag så måste man ju täcka in allt. Ändå är det en stor möjlighet att jobba på ett stort företag eftersom man har en stor chans att utveck-

Anna Teurnell studerar till kläddesigner på Beckmans.

Man jobbar både i nuet och mycket med nästa års mode, men även ännu lägre fram i tiden.

- Ibland kan man jobba två, tre år fram i tiden för att man inte tror att folk är redo för ett visst mode ännu.

Det är bra att kunna göra tydliga plaggskisser och även att kunna sy upp provplagg, för att det sedan ska vara lätt för leverantörerna att sy upp plagg som blir som man tänkt sig.

- Ibland kan det ta väldigt lång tid innan man får ett plagg exakt som man vill ha det, därför är det viktigt att kunna göra så tydliga skisser som möjligt för att det ska vara lätt att förstå för den som syr upp kläderna.

Att jobba som designer privat är svårt i ett så litet land som Sverige eftersom det lätt blir stor konkurans, men det finns rätt gott om jobb på större klädesföretag.

- Som egendesigner i Sverige är det lätt att få den uppmärksamhet som behövs, men däremot är det rätt tufft med ekonomin.

Kända svenska kläddesigner är bl.a. Filippa och Patrik Kihlberg som har klädmärket Filippa K; Nina Persson, Gunilla Pontén och Johan Lindeberg.

Man kan även gå runt till olika butiker och visa plagg eller ställa ut en liten kollektion på någon modemässa för att försöka sälja sina idéer.

Tiden för att sy upp ett plagg varierar jättemycket, att göra ett enkelt basplagg kan gå på en halvtimme men mer komplicerade plagg kan ta mycket längre tid att göra.

Vårens mode väntas bli dels det söta "50-tals Sandy i Grease" med karamelliga färger och mycket rutiga kläder och dels lite mer tuffare stil, typ "Charlies Angels".

Text: Jenny Nyström
Foto: Nixon Johansen

BARN- OCH FRITIDS- PROGRAMMET

Tycker du om att arbeta med människor? Då är barn- och fritidsprogrammet rätt för dig!

Här finns två inriktningar att välja på. Med inriktning på Fritid får du lära dig hur människor i olika åldrar tar vara på sin fritid på bästa sätt. På inriktningen för Pedagogiskt och socialt arbete får du fördjupade kunskaper om barns och ungdomars utveckling.

MERIKA - KOMMUNIKATION OCH KREATIVITET

En skola i skolan med fyra program:

Medieprogrammet, Estetiska programmet, Barn- och fritidsprogrammet och Omvårdnadsprogrammet.

Haninge FREDRIKA BREMERGYMNASIET

kommun Dalarövägen 64, 136 81 Haninge, tel. 08 / 606 77 77, www.fredrika.se

EN MYRAS DÖD

Av Fredrik Polsäter

Allt e som vanligt. Jobb, jobb, jobb. Jag börjar bli ganska trött på det här livet. Dagarna malar bara på och vår stack blir bara större och större. När ska drottningen bli nöjd egentligen? Sen jag föddes i denna stack, så har jag bara jobbat och jobbat. Burit på granbarr och kvistar dagarna i ända. Solen går upp, solen går ner. Ingen annan här i stacken klagar. Det jobbar bara duktigt på utan att klaga.

Det var en tidig morron och jag var på väg hem med ett stort ståligt granbarr som jag hittat.

Jag hade länge tänkt på att avvika från en barmarsch och leva livet någon annanstans. Det skulle vara skönt. Bara vara sin egen och inte någon som äger en, men man kan inte bara överge sin stack så där. Skulle man bli upptäckt så vet jag inte vad som händer. Bara att de som försökt aldrig har visat sig igen. Det har gått rykte bland oss arbetare att man blir dödad och uppäten av drottningen, uuh hemsk tanke.

Då bestämde jag mig, jag drar. Nästa dag, i gryningen. Då skulle jag avvika från ledet när vi går på barmarsch.

Den dagen var jag glad. Jag jobbade på med granbarr efter granbarr och kände mig lättad. Jag visste att jag snart skulle slippa det här nu. Jag strålade som en sol när jag gick med mitt granbarr på ryggen. Jag talade inte med någon. Jag gick bara och smålog hela den dagen.

Gryning!

Efter en godnatts sömn blir jag väckt som vanligt av att solen värmer och lyser upp min lilla sovkmare. Snart gäller det.

Jag gick till frukosten som idag bestod av skalbagge. Med lite spända rörelser intog jag födan. Det skulle bli min sista frukost här. Jag gick på WC innan jag följde med strömmen ut mot stigarna för att samla barr. Varm och härlig dag. Efter en timmes marsch så såg jag min chans. Jag kände lite vemod när jag såg min chans att smita. Tänk om jag inte skulle klara mig själv? Tänk om en sån där hemsk flygande varelse skulle komma och äta upp mig? Många av mina medarbetare hade råkat ut för det. Eller tänk om jag inte skulle klara av att fixa mat? Tänk om jag blir upptäckt. Trots tankarna så smet jag i alla fall. Jag rusade iväg mot ett berg. Ingen verkade ha sett att jag sprang därifrån. Det kändes konstigt att vara helt själv. Ingen som stod bakom eller framför eller bredvid mig. Jag vandrade högst upp på berget och kunde se ner på mitt gamla hem, stacken. Det kändes inget bra. Det var nog ganska bra där i alla fall. Det fanns alltid mat. Ett varmt sovrum. Myror att tala med.

Tänk om det skulle bli ensamt nu. En tår sipprade ner för min kind.

- Mitt hem! skrek jag.

Jag kunde inte återvända nu. Mitt lilla hjärta bultade snabbt och jag hade samma känsla som när min mamma dog för länge sen. Jag är ju i och för sig bara 4 år, men det är ganska mycket för en myra.

Med tunga steg började jag bege mig mot skogen. Jag var hungrig men jag är ingen jägare utan arbetare. Jag bestämde mig för att försöka fånga en skalbagge och äta upp den. Jag vandrade omkring och letade men hittade ingen. Min hunger gjorde att jag inte orkade ta ett steg till. Jag la mig ner och väntade på att dö. Marken började snurra. Mitt huvud dunkade och det blev svart....

Med ett ryck vaknade jag. Jag kände att det blåste väldigt mycket. En konstig lukt. Jag var så trött att jag knappt kunde öppna ögonen. Jag trodde att jag var död. Jag kämpade för att få upp ögonen. Det värkte i mitt ena bakre ben. När jag fick upp ögonen så såg jag marken nedanför mig.

Marken rusad snabbt förbi under mig. Jag trodde fortfarande att jag var död. Jag satt fastklämd mellan nåt. Jag böjde huvudet för att se till mitt ben och då ser jag att jag inte har nåt ben kvar på det stället. Nu förstod jag att jag inte var död. Vilken fasa. Inget ben. Min rädsla tog överhanden och hela min myrkropp darrade. Nu förstod jag att jag satt i munnen på ett sånt där monster, flygare. Vart var vi på väg? Vad skulle hända? Jag tuppade av. Jag vaknade lite senare när vi landat i ett träd. Jag hörde hemska skrik som nästan sprängde mina öron. Trycket lättade men jag kunde inte röra mig. Jag kände inte längre någon smärta i kroppen. Först nu såg jag vart oljudet kom ifrån. Små monster satt och skrek med munnen i vädret. Jag såg hur jag kom närmare deras munnar.

Skriken var öronbedövande och jag såg nu vad som skulle hända. Jag skulle stoppas in i någon av deras munnar som mat. Jag tippades ur och föll rakt ner i gapet som svalde mig hel. Jag överlevde några sekunder på den luft jag andats in före jag blev svalt och sen somnade jag in på en fin liten bädd av rosor.

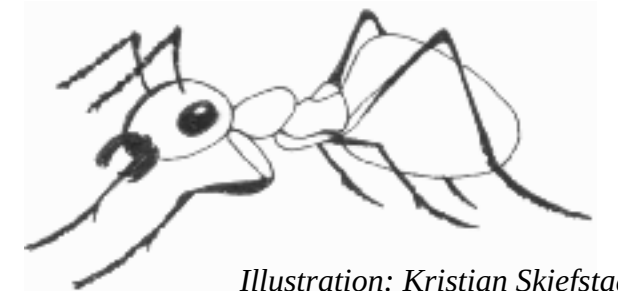

Illustration: Kristian Skjefstad

Mango och chokladmysteriet

Det finns vissa saker i livet som är lite viktigare än andra. Som choklad, till exempel. Vad äter man när man är ledsen? Vad äter man när man är glad? Vad har man stoppat i sig alldeles för mycket av när man mår illa och tänker ”jag ska aldrig äta igen”, men samtidigt inte kan sluta le? På A är svaret choklad, på B svarar vi choklad, och på C svarar vi... hmm... choklad!

De allra flesta tycker om choklad, många gillar det lite för mycket, men hur mycket vet vi egentligen om ”det bruna guldets”? Att chokladkakor inte växer på träd kan vi enas om, men varifrån chokladen egentligen kommer är en svårare fråga. Jag ville veta allt, från hur en kakaoböna ser ut till hur pralinerna får sin form och hur papperet viks runt chokladkakan.

Jakten på chokladen började på Internet och där fick jag veta en del om chokladens historia och hur den tillverkas: På 1500-talet tog den spanske upptäcktsresanden Cortés med sig kakao hem från Sydamerika. Där hade man länge druckit choklad och bönorna hade till och med använts som valuta. Hundra år senare började chokladdrickandet att spridas i Europa, och 1690 nådde vanan Sverige. I början ansågs kakaodryck vara bara för män, men senare trodde man att det kunde öka kvinnors sexlust och bota en hel del sjukdomar. Chokladen blev på 1700-talet så populär att chokladklubbar där överklassen drack chokladdryck konkurrerade ut vanliga krogar.

Miljardindustri

Idag är choklad i alla former oerhört populärt över hela världen, och tillverkarna tjänar flera miljarder per år på vår kärlek till kakaoprodukter.

Kakaobönor växer på träd i plantager runt ekvatorn. De skördas, torkas, rostas och mals till en trögflytande massa. Av den kan man göra kakaosmör (till matlagning, choklad och salvor), kakaopulver (till drickchoklad) och chokladkakor. För att kunna tillverka svenskarnas favorit, mjölkchoklad, av massan blandar man i socker, mjölkpulver och lecitin (bindmedel) och sedan mals chokladmassan en

gång till och knådas till en lös deg. Men hur det blir kakor och praliner av smeten förklaras inte.

Det bästa sättet att få veta det måste vara att få se det på riktigt, som det verkligen går till, i en riktig chokladfabrik. Jakten på chokladen fortsatte med ett telefonsamtal till Marabous huvudkontor. Där fick jag tala med Birgitta Kristensen, som har hand om informationen.

Allmänhetens dag

- Vi har något som kallas allmänhetens dag, varje onsdag udda vecka klockan tolv. Då får man föranmäla att man vill komma och titta, och sedan får man en guidad tur i fabriken i Upplands Väsby. Jag skickar lite information om choklad och Marabou, så kan ni läsa på lite innan besöket.

Ett par veckor senare var jag och fotografen Angelica på väg mot Maraboufabriken. Jag hade hela tiden minnet av Willy Wonkas chokladfabrik (*Kalle och Chokladfabriken*) i bakhuvudet, och undrade om alla godisfabriker är lika fantastiska som den. Efter en timslång rundvandring i fabriken var jag inte besviken. Vi fick äta så mycket choklad vi ville, och vår finlandssvenska guide berättade en massa intressanta saker om choklad och Maraboufabriken. I ett rum med bilder på

kakao och choklad i alla dess former förklarade hon:

- Den här fabriken använder sig av 6 miljoner kilo mjölkpulver och 21 miljoner kilo socker per år, men numera tillverkas inte massan här i fabriken, utan vi köper den halvfärdig från Holland. Vi tillverkar främst Daim här, och så mycket som 75 % av all Daim exporteras. Mest till Tyskland, England och olika flygbolag och färjerederier.

Olöst mysterium

Vi fortsatte in i fabriken och fick se pralintillverkningen, där färsk Paradis-choklad gled förbi på rullande band, och sedan kom vi fram till avdelningen där chokladmassan förbereds. Nu skulle vi äntligen få se hur smeten ser ut...trodde jag.

- Här inne finns chokladmassan, men vi får inte gå närmare, på grund av vår hygienpolicy.

Vi blev i stället guidade genom Daimfabriken, och besvikelsen lade sig snabbt när vi fått trösta oss med lite Daim. Sista anhalten inne i fabriken var höglagret, där 22 000 pallar packade med chokladkakor och O’boy väntar på att bli transporterade ut i, och ur, landet. Därefter fick vi besöka ett litet museum inrett som en chokladbutik från 20-talet och se på gamla reklamfilmer, tills nostalgien stod

oss upp i halsen, och det var dags att avsluta besöket. Med magarna fulla av praliner och fickorna fulla av Daimsnuttar tog vi oss hem igen, nöjda och glada.

Såhär i efterhand undrar jag om frågorna kring chokladtillverkning verkligen fick några svar. Exakt hur det går till när chokladbitarna tillverkas kunde vi inte se, och vi fick inte heller fotografera inne i fabriken. Chokladtillverkningen förblir lite av ett mysterium, och jag konstaterar att en riktig chokladfabrik inte är särskilt lik den sagolika drömfabriken i *Kalle och chokladfabriken*. Det är mer som vilken industri som helst, produkterna är lite godare, och viktigare, bara.

Text: Anna Lillieblad
Foto: Linda Bergman

Roliga chokladfakta:

- Vi svenskar äter tillsammans 23 000 ton lösgodis på ett år, och under påsken ökar vår konsumtion till det dubbla. Runt julen är det dock chokladaskar som säljer bäst.

- Choklad innehåller nyttiga antioxidanter - flavonoider. (OBS! Denna forskningen är delvis finansierad av chokladproducenter.)

- Bröderna Cloetta grundade den första chokladfabriken i Sverige år 1878.

- Choklad innehåller ett stimulerande ämne - theobromin - som är helt ofarligt för människor, men kan vara livsfarligt för djur, t ex hundar.

- För att hålla tandtrollen borta efter all choklad, använder vi ca fem tuber fluortandkräm per person och år.

- Marabou ingår i Philip Morris-koncernen (ett stort livsmedelsimperium som dessutom säljer cigaretter och alkohol), så om man inte vill gynna sådana företag, och det vill man ju helst inte, bör man tänka efter både en och två gånger innan man köper sin choklad från Marabou.

Vart ska vi gå?

Guide till en lyckad kväll ute

För en newbee i Stockholms uteliv kan natten vara hård. Det finns många nitar på vägen till en lyckad kväll. Orättvisa åldersgränser och sura vakter. Mango guidar dig till den sköna stämningen och dansgolven med bästa trycket.

Kickis.

Åldersgräns: Söndag - fredag 18 år; lördagar 18 år tjej / 20 år kille.

Positivt: Är man ute för att träffa nya människor, så är det ett bra ställe eftersom det inte är så stort. Tappar man bort någon, hittar man tillbaks snart igen.

Negativt: Kan bli lite väl trångt ibland, vilket leder till att man råkar ut för en del ”kladdare”. Våldigt kvavt och varmt på undervåningen, så vid kvällens slut är man inte längre som när man kom... Kan ibland tyckas vara lite väl mycket fjortisar, bimbos och desperata raggare som trippar omkring. BLÅ!

Övrigt: Har du leg och inte är för full eller uppträder kaxigt så kommer du in. Mysigt ställe med drag i. Då och då syns många ungdomar från Haninge till där. Det är många ”första-gången-på-krogen”-ställe.

Heaven

Åldersgräns: Fredagar 18 år tjej / 20 år kille; lördagar 20 år tjej / 23 år kille.

Positivt: Våldigt stort. På andra våningen ligger borden bra till med utsikt över det stora dansgolvet på nedervåningen. Fullt ös på dansgolven.

Negativt: Lite för stort. Tappar man bort någon, kan det ta ett par år innan man hittar dem.

Övrigt: Hälften av vakterna är okej, medan andra hälften av dem är idioter. Stort ställe med drag i. Glada människor som kan festa och dansa och samtidigt hålla fingrarna i styr.

Indigo / Bäckahästen

Åldersgräns: Söndag - fredag 18 år; lördagar 18 - 20 tjej / 20 - 23 kille.

Positivt: Alltid drag på dansgolvet (i alla fall på övervåningen).

Negativt: Dansgolvet blir lätt packat med folk. Borden man sitter vid om man inte dansar är ganska tråkiga och opersonliga, vilket kan göra en avtrubbad och död om man sitter för länge. Varning för kladdare på dansgolven.

Övrigt: Ganska sura vakter. Många från Haninge gillar stället. En mellanformatsklubb som är populär hos partysugna ungdomar. Varning för folk som inte vet var gränsen för lagom och överdrivet går på spackel och gelé-fronten.

Blå Korn

Åldersgräns: 18 år.

Positivt: Ett härligt och mysigt ställe dit alla olika sorters människor kommer. Inga arga miner och inga fördomar. Hit kan man komma som man är. Avslappnad och vardaglig, eller pigg och uppfixad. Alla olika sorter kan man hitta här.

Negativt: De borde ha större dansgolv och fler bord så att alla som vill kan dansa eller sitta.

Övrigt: Schyssta och glada vakter. Härligt ställe för de som vill se lite blandat folk. Glad och trevlig stämning. En del är aspackade, medan en del sitter lugnt och bara snackar. Engelen och Medusa ligger granne, så många av deras gäster springer då och då emellanåt och sätter sig på Blå Korn en stund innan de går tillbaks för att festa vidare.

Level

Åldersgräns: 18 år.

Positivt: Bra lokal med variation. De flesta som går här kan hantera drinkarna utan att hamna på toaletten.

Negativt: Dansgolven skulle kunna vara lite större så man slapp trängas så mycket.

Övrigt: Vakterna är okej. Bra ställe med härlig lokal. Kanske lite för upplyst på vissa ställen. Kön utanför kunde ju gå lite snabbare. Men för övrigt är det ett okej partyplejs.

Tip Top

Åldersgräns: 18 eller 20 år, beroende på kväll.

Positivt: Bra ställe med rolig musik och skön personal. Bra placerade bord, stolar och soffor. Inga som helst sura miner, utan hit kommer man för att dansa, mingla, mysa och festa.

Negativt: Ibland kan dock vissa ur personalen behöva komma ner på jorden. Kan bero mycket på stressen, för personalen

här är ändå super för det mesta. Men det kan dock ligga ganska mycket svartsjuka i luften då alla verkar känna alla.

Övrigt: Ett ställe med drag i som riktar sig till Stockholms gay-publik. Vakterna är trevliga och stämningen rockar.

Oxid

Åldersgräns: Det beror på vakterna.

Positivt: Härlig personal, bra musik och schysst stämning.

Negativt: Att det inte finns något dansgolv. Men ibland dansas det vid borden och på baren, som ibland även brinner.

Övrigt: Skön krog att gå till med en schysst publik.

Indian Star

Åldersgräns: 18 år.

Positivt: Mysig och enkel källarlokal med sköna människor.

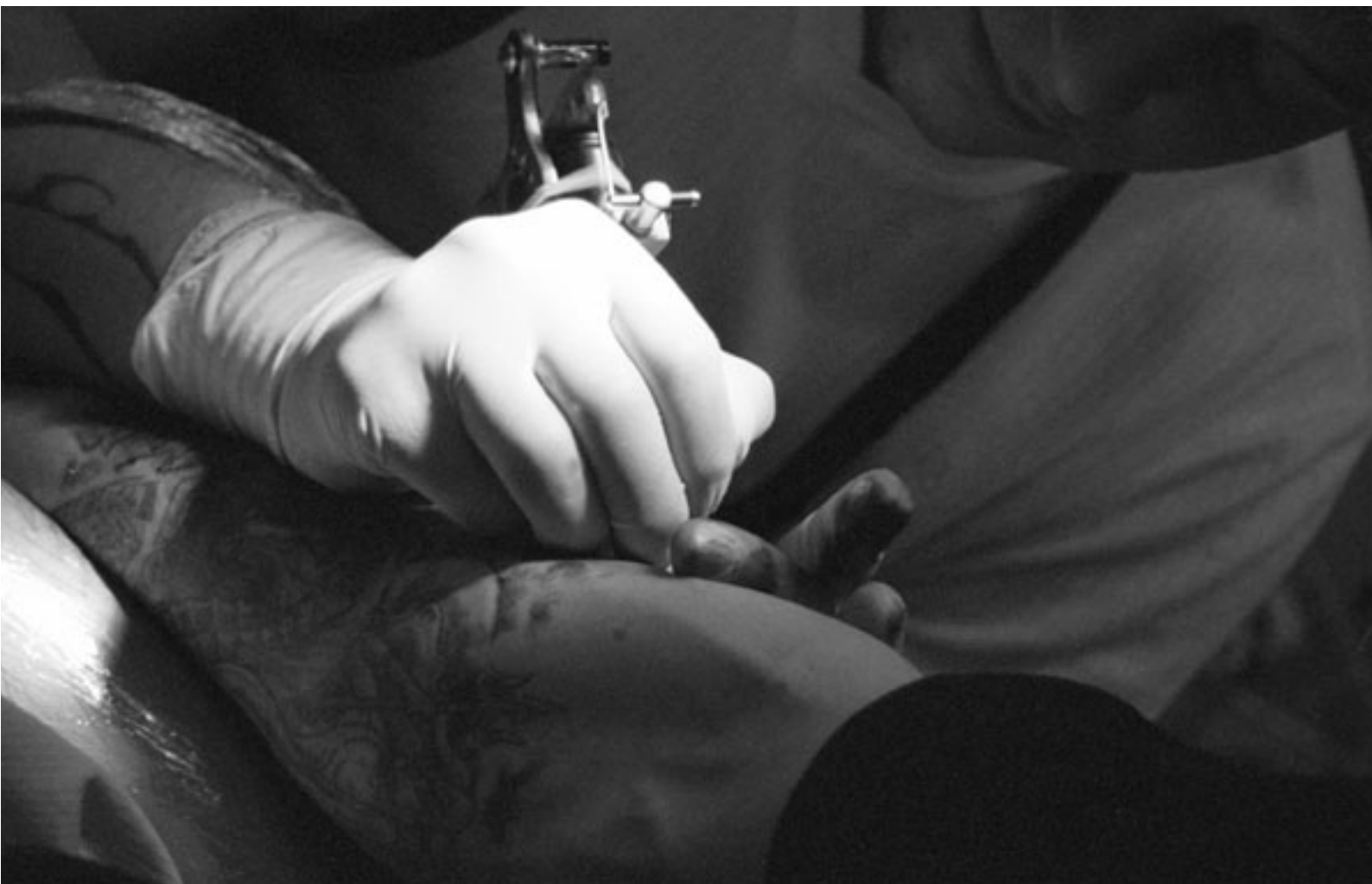
Negativt: Lite sjabbigt kanske och det kan bli lite väl rökigt på nedervåningen.

Övrigt: Ett litet halvsjabbigt, men hemtrevligt, hak där man kan äta på övervåningen eller ta en öl och snacka skit på nedervåningen.

Text och foto:
Emily Kong

MÄRK för livet

Med tungan rätt i mun - att måla på levande duk är ett precisionsarbete, som inte får gå snett..

En tatuering gäller livet ut, så det gäller att välja noga!

Lite läskigt kan det vara, även om man varit med förut...

En gång i tiden var tatueringskonsten känd som en symbol för underklass och kriminalitet. Idag är situationen helt annorlunda.

Människor i alla åldrar väljer att pryda sina kroppar med just detta, och enligt Doc Forest, en av landets mest erfarna tatueringare har det blivit status.

Jag kommer in i lokalen och möts av en ung man vid namn Micke, som i 3,5 år arbetat som professionell tatueringare i en studio vid namn Handen Tattoo. Lokalen är utsmyckad med tatueringsmotiv längs väggarna och vid dörren möts man av vackra bilder målade av tatueringskonstnären själv,

- Den är inte klar, lägger han till.

Han säger att jag är lite sen, jag ler och sätter i gång med frågorna. Till min förvåning krävs ingen utbildning för detta yrke, men Micke påpekar att man måste vara så pass bra på att rita och måla att man tror att andra människor vill ha dina ”grejer” på kroppen. Man måste även veta hur verktygen fungerar och hur viktigt hygien är inom detta område.

Jag får följa med in för att se hur det ser ut i rummet där själva tatueringen

utförs. I mitten av rummet står en stol som liknar tandläkarstolen, det finns en diskbänk och han tar fram de steriliserade och inplastade nålarna ur en låda och visar hur ”vapnet” fungerar. Jag frågar hur han går till väga om han råkar göra ett misstag,

Sitt still!

- Det mesta går att fixa, och händer det nåt beror det oftast på att personen inte suttit still, säger han.

Det finns även en utväg för den som ångrar sin tatuering, antingen kan man låta en plastkirurg skära eller hyvla bort den. Är den väldigt djupliggande så får man skära och sedan transplantera hud från någon annanstans på kroppen till just det området. Endast privatkliniker använder sig av laserteknik när det gäller tatueringar.

Ny status

Tatueringen har länge fungerat som ett klassmärke, under en period var det endast sjöfolk, prostituerade och kåkfarare som gick för att tatuera sig. Kring sekelskiftet var tatueringar mode inom den engelska överklassen - även bland kvinnor. På åttiotalet hände något och plötsligt gick ”alla” runt med den nya modegrejen, allt ifrån dagisfröknar till bankfolk ville tatuera sig. Det blev status...

Micke har själv sju stora tatueringar, och han säger att det är lika vanligt att tjejer kommer för att bli tatu-

erade som killar. Tjejer vill ju ha lite gulligare grejer som nallar, blommor, och djur. Vanligast bland killar är just nu vikingar, farliga djur, indianer och annat tufft.

Vill man vara fin...

Det enda han kräver av sina kunder är att de har fyllt arton, är opåverkade och har pengar med sig. Det finns även ställen han vägrar tatuera på, som händer, ansikte och könsorgan. Sedan finns det motiv han inte skulle göra:

-Hakkors och sånt gör jag inte, och om någon kommer in och vill ha en kuk med vingar ska han ha en jävla bra orsak.

Jag undrar hur många personer som har svimmat, och han berättar att det är fyra personer, varav tre var killar och en var tjej. En kille har även spytt. Ondast gör det under överarmen och på insidan av låren, och där man har lite skinn och mycket ben, till exempel på armbågen.

En ny tatuering ska behandlas som ett öppet sår. Tatueringarna brukar stryka på en salva och täcka den med någon form av omslag. I dag är tatueringskonsten oftast en skötsam verksamhet, och de respektabla svenska inrättningarna besiktigas av miljö- och hälsoskyddsmyndigheter.

**Text: Veronica Ericson
Foto: Fredrik Polsäter**

”INGA BILDER PÅ MIG, DÅ DJÄVLAR...”

Jag stod i entrén på Bröderna Olssons vitlöksrestaurang (BOVR) och ställde in slutartiden på kameran (det var väldigt mörkt) då jag plötsligt får en knuff i magen av en väldigt illaluktande person som med stor möda utbrister: ”INGA DJÄVLA BILDER PÅ MIG, DÅ DJÄVLAR!”

Efter någon minut när mina ögon hade vant sig vid ljusnivån om man nu kan kalla den ensamma glödlampan bakom baren för belysning, upptäckte jag att det var Lenny Nordman som tittade mig ilsket i ögonen. Varför kändisar, speciellt TV-kändisar alltid verkar ha någonting emot att bli fotograferade privat har jag två teorier om; antingen känns det som att de jobbar över eller så tycker de inte om kameror över huvudtaget och borde byta jobb. De flesta kändisar är slödder med mycket pengar som tycker att de borde ha förtur till allt och resten är riktiga kontrollfreaks som vill bestämma om det mesta.

Jag tänkte: slår man en privatperson händer det inte så mycket, man kan i värsta fall få en månad och ett par dagsböter. Men slår man en kändis (vare sig oprovocerat eller provocerat) så brakar hela helvetet löst, TV sätter in EFTERLYST, tidningar sätter ut fantombilder och på Internet så annonseras tipspengar ut för att få personen i fråga fälld, så att slå Lenny hejdade jag mig ifrån, förresten såg han liten och rädd ut när jag tittade tillbaka.

Väl inne i BOVR möttes jag av en mycket uppspelt herre;
O= Herr Olsson, J= Jag

O: Hej, hej...hej.

J: Tjena.

O: Olsson är jag, alltså det är jag som äger det här stället.

J: OK

O: Det var du som ringde förut och skulle ta bilder va?

J: Just det.

O: Hej Magnus!

J: Markus

O: OK

Herr Olsson var en ganska rund man med kraftigt sammanvuxna ögonbryn. Han luktade både vitlök, sprit och lacknafta på samma gång. Han förklarade att han var utbildad kock och bartender och att han tyckte mycket om vitlök och därför hade startat restaurangen 1989 med sin fem år yngre bror. Brodern hade för övrigt flyttat till London och startat en liknande restaurang där. På väggarna till BOVR fanns det ett flertal hyllor med de mest mystiska saker t.ex ett (äkt) aphuvud av en silkesmakinés på en docka i kostym fastnaglad i väggen med 5-tumsnubbar. En massa flaskor med ödlor i, Star war-figurer, tor-

kade, döda rosor och hockeyhjälmor med en massa makaroner fastlimmade på, och så tvivel-aktiga glasskulpturer med skumma namn, vad sägs t.ex .om de här titlarna?

Droppe, Ulrik Den Äldre, Söl, Ull, Sitt Ner I Bussen!, Swinto, och Mer Sol.

De liknade ingenting jag tidigare sett. (Mitt personliga intryck var att de var otroligt fula och på sin höjd var misslyckade projekt från en glasblåsarskola.) Olsson förklarade att han hade beställt dem för 4.500 spänn styck av en polsk kvinna vars namn jag inte hann uppfatta. Han återgick till lacknaftan medans jag tog bilder (baren skulle målas om). Bilderna blev inte så bra beroende på att belysningen bestod av en 40-wattare i baren och indirekt belysning vid väggarna som sparsamt hade placerats med ca 20 kvadratmeters mellanrum. (Restaurangen var för övrigt 120 kvadratmeter stor med en VIP-avdelning i källaren som var på 60 kvadrat dit Lenny kröp ner medans jag tog bilder på BOVR:s kuriosor). Jag tog även bilder av deras logotype som bestod av en vitlök med ett mystiskt uttryck i ansiktet. Jag tog bilder på borden och också en bild på ett extremt förstorat foto föreställande Christer Petterson, en av deras första kunder.

Olsson bjöd på både vitlöksglass och en vitlöksshot (utan att fråga varesig om hur gammal jag var eller om legitimation) och började rabbla upp vilka maträtter de serverade (BOVR var mer än bara en restaurang) det var: vitlöksfisk, vitlökssmet, vitlöksmjölk, vitlöksbröd, vitlökskorv osv och så en stor mängd sprit. Vitlöksglassen var ganska god och smakade mer honung än vitlök. Olsson förklarade att de hade en stor vitlökspress (som han hade specialbeställt ifrån Estland där många nationalrätter tydligen skall innehålla just vitlök) som de pressade vitlöken i och sedan lät de en annan maskin blanda ihop honung och vitlöksmassa till den gegga han senare hade blandat i glassen. Vitlöksshoten smakade mest vitlök och om det faktiskt var sprit i den så kände jag inte av den.

Helt plötsligt kommer Lenny uppkrypande ur underjorden med två biffiga snubbar och sluddrar någonting om att ”man inte borde få göra så här...” och ”skandal om någon får se mig så här...”). Jag packar ned kameran i väskan och väntar på rätt ögonblick att gå mot utgången. När de två bifgubbarna har gått runt en pelare på andra sidan restaurangen och inte längre syns och Lenny har krupit tillbaka ner i VIP-avdelningen för att ”lätta på trycket” tackar jag herr Olsson för mitt besök och vingar ut i natten. Väl utanför restaurangen knäpper jag av ett par kort på deras skylt och försöker få se en skymt av Lenny och de två biffarna, men de är som bortblåsta. Så jag gick hem med både livet i behåll, ett gott skratt och en historia att berätta. (Men det är ju tre önskningar på en gång, det går ju faktiskt inte. Joo med nya kinderöverraskning!).

Markus Schmidtke